

lời dâng Mẹ

trầndũngtiến

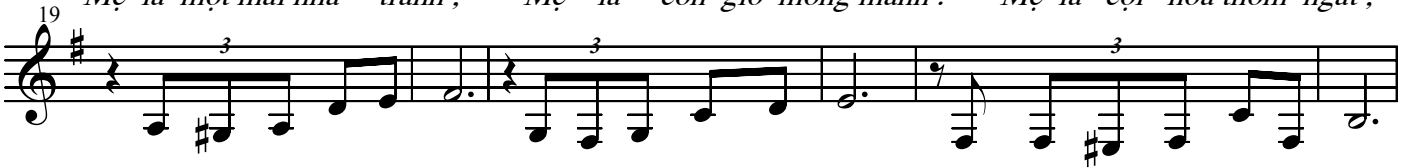
Mẹ là dòng sông êm mát, Mẹ là đồng xanh bát ngát, Mẹ là Việt Nam yêu dấu,
Mẹ là bụi tre khóm chuối, Mẹ là mùi thơm hoa bưởi, Mẹ là một manh áo mới,

Một đời Mẹ sống vì con. Mẹ là biển Thái Bình Dương, Mẹ là dòng sữa ngọt thơm,
Mẹ là đất nước của tôi, Mẹ là vạt nắng đồng xanh, Mẹ là đồng lúa chạy quanh,

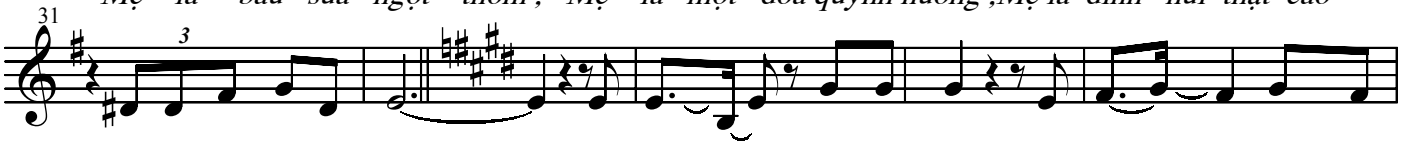
Mẹ là tổ ấm chở che, Mặc đời mưa gió ngoài kia. Mẹ là lời ca êm ái,
Mẹ là một mái nhà tranh, Mẹ là cơn gió mỏng manh. Mẹ là cội hoa thơm ngát,

Thăm thì Mẹ ru đêm vắng, Dù đời Mẹ đang tê tái, Vì chẳng còn được thấy làng xưa,
Rụng vào lòng con tiếng hát, Cội nguồn là nơi nung nấu, Vì mọi người đều có niềm đau.

Mẹ là tổ quốc Việt Nam, Một ngày mình sẽ về thăm, Mẹ là mùi bưởi mùi cau,
Mẹ là bầu sữa ngọt thơm, Mẹ là một đóa quỳnh hương, Mẹ là đỉnh núi thật cao

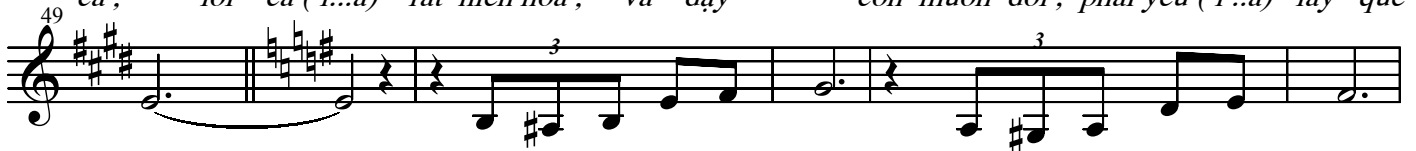
Mẹ là nỗi nhớ thật sâu ... Mẹ để con hôm nay, ở trên (í.....a) đất lưu
Mẹ là tiếng hát ngọt ngào; Mẹ để con hôm nay, ở trên (í.....a) đất lưu

đây, nguyện dậy con nên người, và yêu (í..a) nước Việt ta, Mẹ dậy con câu
đây, nguyện dậy con nên người, và yêu (í..a) nước Việt ta, Mẹ dậy con câu

ca, lời ca (í...a) rất hiền hòa, và đây con muôn đời; phải yêu (í...a) lấy quê
ca, lời ca (í...a) rất hiền hòa, và đây con muôn đời; phải yêu (í...a) lấy quê

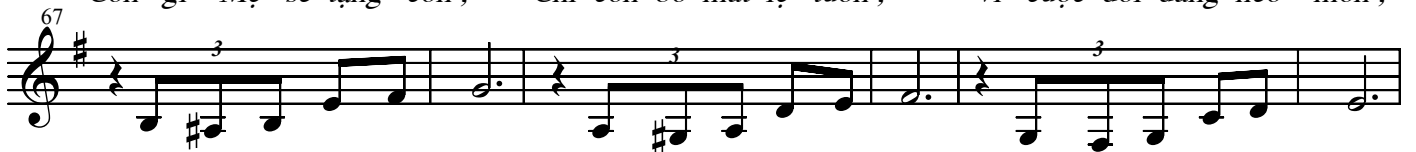
nhà. Mẹ là trời cao tím ngắt, Mẹ là tình yêu thứ nhất,
nhà. Mẹ ngồi chờ con năm mới, Mẹ nhìn mùa Xuân đang tới,

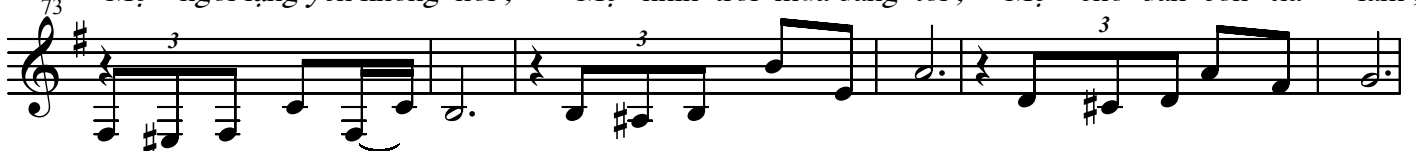
Mẹ ngồi đầu sông thương nhớ, Mẹ là dòng nước phù sa, Mẹ là nguồn sống của tôi,
Mẹ nhìn đàn con không nói, Mừng vì Mẹ vẫn gặp con ?? Cuộc đời Mẹ đã hoàng hôn ;

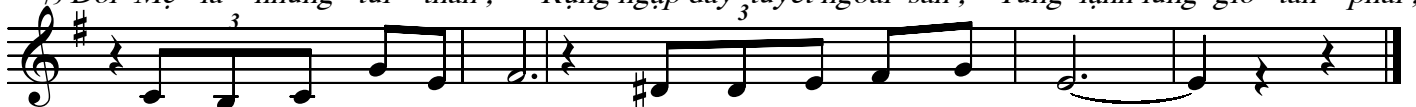
Mẹ là tiếng nói đầu môi; Đời này chỉ có Mẹ thôi, Mẹ là tình yêu suốt đời ...
Còn gì Mẹ sẽ tặng con; Chỉ còn bờ mắt lệ tuôn; Vì cuộc đời đang héo mòn ;

Mẹ là biển sâu nước mắt, Mẹ ngồi chờ con héo hắt, Mẹ nhìn đàn chim xa khuất,
Mẹ ngồi lặng yên không nói; Mẹ nhìn trời mưa đang tới; Mẹ chờ đàn con xa lắm ;

Lệ nhòa Mẹ khóc vì con, Đời Mẹ là những đày voi, Đời Mẹ chỉ có buồn thôi,
Đời Mẹ là những tủi thân, Rụng ngập đầy tuyết ngoài sân, Từng lạnh lùng gió tàn phai,

Một mình một bóng lẻ loi, Vì đàn con nay vắng rồi
Từng ngại ngần cõi trần ai, Từng ngày Mẹ thương nhớ hoài .

Phải đây là đất lưu đầy,
Mẹ giam thân Mẹ mỗi ngày ngồi không.
Quê hương xa tí biển đông,
Mắt sâu đắm lệ từng dòng tuôn rơi..